

fortjener en saa grundig og omhyggelig Overvejelse som muligt, og at man vil sætte Lovgivningsmagten, Regeringen og den offentlige Mening i Landet i Stand til paa et sikrere og solidere Grundlag end før at danne sig en Mening om disse store Spørgsmaal, og sætte den bedre i Stand til at vælge imellem: yderligere at udbygge og forbedre det Grundlag, vi have, eller at gaa over til et ganske andet Grundlag, til Forsikringsgrundlaget. For Tiden mener jeg unægtelig, at enhver Forhandling, som gaar ud over Udtalelser af ganske almindelige Standpunkter, om Valg mellem disse to Principper, her til Lands svæver i Luften. Naar vi derimod have set, hvorledes Forsikringstankens Venner efter indgribende Undersøgelser mene at kunne udforme deres Forslag, vil man have det rette Grundlag for Forhandling, saa vil man kunne forsvare det ene og kritisere det andet, og saa ville de to Standpunkter og de to Veje kunne belyses tilstrækkeligt til, at Lovgivningsmagten vil være i Stand til at træffe sit Valg.

At det for øvrigt ikke vil være saa ganske let at komme fra Alderdomsunderstøttelsesloven, derom ser jeg et Vidnesbyrd ikke alene i de Udtalelser, som for et Par Aar siden fremkom fra Kommunalbestyrelserne og Sogneraadforeningerne her i Landet, den Gang der blev æsket Erklæring fra dem i Anledning af Forslaget om Forandring i Alderdomsunderstøttelsesloven, idet disse Erklæringer gennemgaaende gik ud paa, at man ikke for Øjeblikket ansaa det for tilraadeligt at forlade det bestaaende Grundlag, og et endnu større Vidnesbyrd derom ser jeg deri, at det Parti, som stærkest bekæmpede Alderdomsunderstøttelsesloven, da den blev givet, Socialdemokratiet, synes at være blevet næsten begejstret for at bevare Alderdomsunderstøttelseslovens Grundlag. Det har interesseret mig at se dette. Fra det Øjeblik, da Forsikringsforslaget kom frem, have vi set en stigende Varme hos det socialdemokratiske Parti for Alderdomsunderstøttelsesloven, og jeg skulde være tilbøjelig til at tro, at denne Varme maa ske ikke vil kølnes med Aarene. I hvert Tilfælde turde det vise, at det, der den Gang blev skabt, har faaet ret faste Rødder her i Landet, og at der dog ikke er nogen saadan almindelig offentlig Mening her i Landet for at forlade det.

Men, som sagt, lad mig gentage det, der skal være Kvintessentsen af disse Bemærkninger, at vi her i Landet ligesom i andre civiliserede Lande ville blive stillede

over for et Valg og ville blive stillede over for den store og i sig selv, er jeg overbevist om, berettigede Tanke om en omfattende Arbejderforsikring, og at vi maa forsyne os med de Midler, som ere nødvendige for at gennemskue Sagen og for at træffe sit Valg. Det vilde ogsaa være overordentlig ønskeligt, om den Kommission, som vil blive nedsat — jeg er mig bevidst, at det er et stort Læs, der efterhaanden bliver læstet paa denne eventuelle Kommissions syndige Skuldre — vilde under sit Arbejde tage op til samlet Overvejelse, om end kun som Baggrund, om end kun som Forarbejder, Arbejderforsikringssagens nuværende Stilling her i Landet. Det er jo nemlig saaledes, at vi have faaet vor Arbejderforsikringslovgivning eller Arbejderunderstøttelseslovgivning — vi maa jo tage det hele sammen — ikke som i Tyskland udsprungen af en bestemt, stort anlagt Plan, ikke som i Tyskland bygget i det væsentlige paa de grundlæggende Tanker, som en genial Statsmand har fastslaaet, og hvis nærmere Udførelse han med overlegen Haand har ledet, men vi have faaet den, tør jeg nok sige, paa en mere tilfældig Maade. Det er allerede ganske karakteristisk at iagttage Udviklingsgangen her og i Tyskland. Her begyndte vi med Alderdomsunderstøttelsesloven, som er det allervanskeligste og det allerstørste af de Problemer, som nu ligge for, navnlig naar den kombineres med en Invaliditetsunderstøttelseslov, derefter kom vi til Sygekasse-loven og derefter til Ulykkesforsikringsloven. I Tyskland viser den mere rationelle Fremgangsmaade, den sikre Opbyggen af Sagen fra Grunden af, sig jo ogsaa i selve Rækkefølgen: Sygekasseloven, Ulykkesforsikringsloven, Alderdomsinvaliditetsloven. Da det altsaa er fremkommet her til Lands stykkevis og ikke altid i den bedste indbyrdes Sammenhæng, turde det i meget høj Grad anbefales Kommissionen at optage til Overvejelse, hvorledes det stykkevis Arbejde, som er gjort her i Landet, mulig kunde underbygges og fæstnes, og hvorledes det kunde bringes i en bedre indbyrdes Forbindelse, end det nu staaar. Jeg tror i hvert Tilfælde ikke, at en Kommission kan overveje Spørgsmaalet om Alderdomsinvaliditets Forsikringslovgivning, uden at den ogsaa nødvendigvis kommer til at strejfe ind paa de andre Forsikringslovgivninger, thi jo mere man fordyber sig i dette Spørgsmaal, jo mere vil man se, at det alt sammen er Led af det samme. Der maa være en organisk Sammenhæng, og er den der ikke til Be-